

AL·LEGACIONS A L'ESBORRANY DEL PLA D'EQUIPAMENTS DE L'AJUNTAMENT DE VILASSAR DE MAR

CENTRE D'ESTUDIS VILASSARENCS

Vilassar de Mar 10 de desembre de 2014

Sumari

Introducciól

I. ANÀLISI DE L'ESBORRANY PLA DEQUIPAMENTS DE VILASSAR DE MAR

1. Consideracions prèvies

2. Sobre el contingut

3. Sobre el procés de participació ciutadana en l'elaboració del Pla

4. Sobre l'item Territori i Població

5. Sobre l'apartat Context Cultural

6. Sobre les polítiques culturals municipals objectius i estructura

7. Sobre els pressupostos

8. Sobre els equipaments culturals

9. Altres qüestions analitzades

Introducció

El Centre d'Estudis Vilassarencs (CEV) és una entitat sense ànim de lucre i formada per voluntaris fundada l'any 2006 per un grup de joves universitaris i estudiosos que tenia i té com objectiu fundacionals: L'estudi, la difusió i la divulgació de la història, la cultura i el patrimoni de Vilassar de Mar i la comarca del Maresme mitjançant l'ús de les TIC's (tecnologies de la informació i les comunicacions) i les noves tecnologies, i promoure actuacions per a poder-ho fer possible. El CEV entén la cultura, la història i el patrimoni en el sentit més ampli, agrupant totes aquelles disciplines dignes d'estudi i que tinguin alguna relació amb el *Vilassar històric (Vilassar de Dalt, de Mar i Cabrils) i la comarca del Maresme*, entre d'altres: la història, la cultura, la literatura, la música, l'esport, el medi ambient, l'arxivística, la biblioteconomia, museologia, la didàctica, les noves tecnologies de la informació, etc. El CEV concep com a vehicle que per assolir els seus fins tendeix a *l'ús de les TIC's* i les noves tecnologies, sense oblidar les vies de comunicació i difusió tradicionals.

El Centre d'Estudis Vilassarencs, després de vuit anys de funcionament és una entitat consolidada en quant a projectes i activitats, tot i que continua tenint mancances infraestructurals, que agrupa actualment un ventall de socis i col·laboradors intergeneracionals amb professions relacionades amb la història, l'arqueologia, l'arxivística, la genealogia, la museologia, la enginyeria informàtica, la cultura popular, la planificació de polítiques públiques etc., i és present en l'òrbita dels centres d'estudis a nivell de país amb la participació a les diverses jornades i congressos d'àmbit científic i acadèmic en matèria de recerca històrica (Recercat, Jornades de Centres d'estudis del Maresme i en les anuals Sessions d'Estudis Mataronins, etc.). Des de l'any 2013 el CEV ha arribat acords de col·laboració amb els ajuntaments de Vilassar de Dalt, i Cabrils, que són en l'àmbit del que es denomina "el Vilassar Històric", concretament amb el ens municipals del Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, i Museu-Arxiu de Cabrils i és membre dels seus consells directius i participa en les programacions i actes que organitzen sobretot en el cas de Vilassar de Dalt.

Per contra el CEV des del 2010, any en què l'equip de govern de l'Ajuntament de Vilassar de Mar, després d'una etapa de col·laboració, va suspendre unilateralment el conveni de col·laboració amb l'entitat no té cap tipus de col·laboració municipal i en conseqüència tampoc gaudeix de finançament per part de l'Ajuntament de Vilassar de Mar. Totes les aportacions que el CEV rep són de particulars, empreses i altres entitats com ara l'Institut Ramon Muntaner, la fundació privada dels centres d'estudis locals dels territoris de Parla Catalana.

Aquesta situació no volguda per l'entitat de les relacions amb el municipi, té, amb tot, una avantatge per al CEV, ens permet donar *la nostra opinió franca i sense cortapises i autocensura* sobre la política cultural de l'equip de govern municipal, sobre les seves accions i inaccions esdevenint l'única entitat decididament crítica que no pot ni ha de témer per perdre cap subvenció. En aquest sentit les aportacions, reflexions i al·legacions al Pla d'Equipaments Culturals promogut per l'equip de govern de l'Ajuntament de Vilassar de Mar contingudes en aquest document estan regides per aquest principi.

El CEV presenta aquest document d'al·legacions en dos àmbits. El primer en el qual es fa l'anàlisi i comentaris al text del Pla i, i un segon en que es presenten les al·legacions que proposa el nostre centre. Específiques del CEV i Generals del text que es proposa.

ANÀLISI I AL·LEGACIONS DEL TEXT ESBORRANY PLA DEQUIPAMENTS DE VILASSAR DE MAR

1. Consideracions prèvies

Una primera consideració que volem comentar fa referència al termini donat per l'anàlisi i presentació d'al·legacions i propostes al text del Pla d'Equipaments de Vilassar de Mar.

Els tècnics municipals ens van fer arribar per conducte digital el text del Pla el dia 3 de desembre, manifestant-nos que el termini màxim de presentació de les al·legacions finalitzava el dia 11 de desembre. És a dir, set dies en total, tot just en una setmana que tothom sap que hi ha un pont de tres dies i que per tant els dies hàbils, diguem-ho així, es redueixen a quatre. Quatre dies per analitzar un text de 111 pàgines força complex que mereix una reflexió profunda i consensuar les al·legacions i les propostes. Tothom que tingui dos dits de front i que tingui veritable interès per conèixer l'opinió i desitgi la participació de les associacions en els afers municipals i específicament el Pla sap que el "timing" associatiu no és el mateix que el dels professionals i els polítics de l'administració pública que es dediquen "full time" i que treballen en organitzacions de funcionament vertical i executiu. Que les entitats, primer, necessiten temps per poder, primer reunir a les seves juntes o consells directius, atès que pel seu caràcter voluntari no tenen un funcionament diari, i per tant l'agilitat per poder reunir-se. I un segon temps per poder analitzar i consensuar les al·legacions i propostes, atès que el seu funcionament democràtic la seva estructura organitzativa és de tipus horitzontal. Tot fa pensar, doncs, que el termini donat està pensat, coneixent la nul·la sensibilitat associativa del govern municipal actual, que el reduït termini donat està pensat expressament, primer per cobrir l'expedient i poder assegurar que s'ha fet un procés de participació (diguem-ho així) amb el moviment associatiu de la vila, i segon, que el nombre de al·legacions al Pla sigui el mínim possible i per tant aprovar, potser la paraula adient seria "colar", un pla que com veurem té notables insuficiències en el seu contingut.

El CEV, en el moment de rebre la notificació va pensar, passat el desconcert inicial sobre el termini donat i setmana en la què s'ha implementat, en optar per "passar" de presentar qualsevol esmena o al·legació. Un govern municipal que tracta a la nostra entitat tan malament "no pagava la pena" que li féssim el joc. Tot i això s'obrí un debat intern que després d'una anàlisi superficial del document i constatar que sortien inexactituds i omissions flagrants en el text referides al CEV valia la pena d'intervenir si més no per desmentir-les. També un sentit de la responsabilitat que comporta que els objectius del CEV com es descriu en els seus estatuts de vetllar pel patrimoni actual i futur vilassarenc, que el Pla toca de ple. En conseqüència la junta del CEV va acceptar finalment tot i que fos a corre cuita fer l'anàlisi del Pla i presentar les propostes i al·legacions que es presenten a continuació.

2. Sobre el contingut

El CEV no té res a dir sobre l'índex i els ítems generals del Pla que es presenta a la pàgina dos del document. Tampoc sobre l'equip i l'organisme que la redactat. Un equip que la realitzat pertanyent al CERC, el Centre d'Estudis i Recursos Culturals, un organisme tècnic de la Diputació de Barcelona creat fa vint-i-vuit anys que té com a objectius la cooperació amb els municipis de la província en tot allò relatiu a la formació, la informació i l'assessorament en matèria de polítiques i gestió de la cultura. Un organisme de prestigi que en el cas que ens ocupa porta terme la realització des de la perspectiva tècnica els encàrrecs dels documents tècnics dels Plans d'equipament municipals entre d'altres com els del El Masnou, Rubí, Teià etc., que el CEV ha pogut consultar.

Per altra part els ítems són el Model (plantilla) que el CERC utilitza, amb petites variacions en tots els encàrrecs municipals que rep d'elaboració de Plans d'Equipaments Culturals. Que són la seqüència aspectes de localització geogràfica, història, situació socioeconòmica, població, realitat cultural local política cultural municipal, pressupostos, anàlisi i necessitats dels equipaments culturals, propostes a la llum de la realitat i conclusions. Com dèiem, res adir des de aquest aspecte analitzat.

Altra qüestió és el que fa referència la procés de participació en l'elaboració del Pla com explicarem en els apartats següents. Perquè tothom que ha treballat com a tècnics en elaboració de Plans locals relacionats amb l'àmbit de les persones (afers socials, joventut, cultura, salut, drogodependències etc.) com és el cas d'alguns dels socis i col·laboradors del CEV, un encàrrec tècnic és pot realitzar de moltes formes, i que per tant en la seva elaboració és cabdal les condicions que per la realització del treball posi l'organisme o ens, en aquest cas la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vilassar de Mar. En estenem sobre aquest punt en l'apartat següent.

3. Sobre el procés de participació ciutadana en l'elaboració del Pla

El CEV es una entitat creada el 2006, ha viscut per tant tots els seus vuit anys de la seva existència a Vilassar de Mar, des de la perspectiva política local amb un govern municipal que amb majoria absoluta ha portat les regnes de l'ajuntament en dos mandats electorals. Els components del CEV no coneixen en profunditat les polítiques portades a terme pels governs municipals anteriors al 2006 i per tant no té opinió definida sobre l'assumpte. Però si que, després de vuit anys d'experiència, la té sobre la política cultural de l'equip de govern municipal actual. La nostra opinió és que l'actual govern municipal (i per extensió l'anterior) es força negativa. Per nosaltres l'actual govern no sap que fer amb la Cultura. La trajectòria portada a terme deixa prou palès que aquesta política municipal és la ventafocs de les polítiques municipal, molt lluny del propòsit d'altres municipis del Maresme de posar la cultura com un dels eixos centrals d'actuació com podria ser el cas del veí municipi de Vilassar de Dalt. És una política cultural (?) erràtica, en el camp de la direcció com demostra la rotació constant de regidores responsables (dos regidores en tres anys i tres en dues legislatures), marginal en el camp pressupostari (el tant per cent del pressupost dedicat a cultura és més baix que la mitjana dels ajuntaments catalans), erràtica en gestió el del patrimoni (afers Museus ara Col·leccions, la nul·la preservació del patrimoni industrial, ets), inexistent en la comunicació a la ciutadania (afers museus, etc.), i allunyada de les necessitats de les entitats i associacions culturals del municipi i al·lèrgica a la participació de les mateixes

en la construcció de la política cultural local com demostra la forma de porta a terme l'elaboració del Pla d'Equipaments. En suma estem davant d'un ajuntament que dedica el pressupost de la regidoria als sous del seu personal (bàsicament de la mateixa regidoria, Biblioteca i Arxiu) i al manteniment de les instal·lacions i que dedica poc al foment, protecció, restauració i posada en valor dels elements patrimonials com demostren els museus o col·leccions tancats al públic, la inacció quan a defensa del patrimoni arqueològic, etc... En suma, estem davant d'un ajuntament que prioritza les festes populars al foment de la cultura local pròpiament dita.

Efectivament al nostre entendre el procés d'elaboració reflecteix abastament aquesta forma d'actuar. Podem dir que l'elaboració del Pla d'Equipaments Culturals de Vilassar de Mar ha estat un "afers clandestí" per les entitats vilassarenques fins el mes de novembre, que ens varem assabentar de la invitació a una reunió per tractar del tema. Un procés d'elaboració d'un Pla d'equipaments que no es va presentar a les entitats ni als ciutadans en general oficialment en cap moment, del qual no es implementa cap instrument de consulta (enquestes, reunions sectorials etc.), que s'ha fet amb nul·la o minsa participació de les entitats i dels ciutadans.

Un indicador d'aquesta forma d'actuar és la pàgina de crèdits (pàgina 109) del document. La pàgina delata clarament quin es la concepció de la Regidoria de Cultura i per extensió de l'equip de govern municipal. Totes les persones referenciades amb nom i cognoms són o bé polítics/ques o bé tècnics/ques de l'administració municipals, a més clar de les persones del CERC que han realitzat portat a la pràctica el treball tècnic i el redactat final del text. Delata, com dèiem la manca de voluntat de participació i d'insensibilitat dels ciutadans i de les seves entitats queda palès en el fet en què n'hi figuren referenciades amb els seus noms i cognoms les persones amb les quals l'equip del CERC ens informa (pàgina 4) va entrevistar a les visites als diversos equipaments. Un "oblit" significatiu.

Per altra part dir, com resta escrit en la mateixa pàgina que es van fer reunions de consulta i de debat en la reunió del mes de novembre amb els agents socials quan ja estava pràcticament redactat el pla és "surrealista". Com surrealista resulta afirmar com és fa a la mateixa pàgina 109 que les 15 entitats citades "han col·laborat i han fet possible l'elaboració d'aquets document". Pel que fa al CEV una de les entitats citades per descomptat no és conscient d'haver col·laborat en res d'aquest document.

En aquest sentit hi ha un altra aspecte que cal destacar pel que fa a les entitats en aquestes preteses reunions de debat i consulta que no fou tal. Sí sols van assistir-hi i col·laborar (?) les quinze associacions de la llista, quan a Vilassar de Mar, i segons les dades del document existeixen més de 45 entitats culturals, hom és pregunta, perquè no van participar la resta en l'elaboració d'un instrument de planificació tant important pel futur de la cultura a Vilassar de Mar (?). Des d'un punt de vista participatiu o millor dit del que els mateixos membres del CERC encertadament escriuen "*l'apropiació de la ciutat a través de la cultura per part de la població* (pàgina 69) aquest desinterès en la participació és un fracàs clamorós que hauria de fer reflexionar a l'equip de govern municipal sobre les condicions del disseny d'elaboració del Pla encarregat a l'equip del CERC, i per extensió a les seves polítiques de foment de participació en la construcció de les polítiques públiques municipals.

Però aquesta no és la lògica de l'actual govern municipal, com ja hem explicat en el nostre judici de la política cultural i la no prioritat de la política participativa i associativa.

La nostra opinió pel que fa referència al cas que ens ocupa és que la Regidoria de Cultura en el context d'aquesta política erràtica volia aprovar un Pla d'Equipaments Culturals del municipi abans de la finalització del mandat electoral, empès per l'obligació del PECCAT de fer-ho per poder accedir a les subvencions i inversions de la Conselleria de Cultura i de la Diputació. De fet en el programa d'acció política de les dues regidores responsables de cultura del mandat no hi figura, ni figurava. Per tant ha volgut portar-ho a terme a corre cuita fent un encàrrec al CERC, sense cap voluntat de fer un procés de participació i d'apropiació per part de les entitats i els ciutadans el problema es que a intentant vestir-ho amb que ha comptat amb la participació ciutadana amb el resultat de ser un nyap en l'aspecte participatiu.

Que lluny de les recomanacions dels experts que es recullen en el "Fòrum de Regidors i Regidores de Cultura: relació entre ajuntaments i entitats" publicació de la Diputació de Barcelona dirigida pel CERC 2008.: "...La cultura pot contribuir a resoldre conflictes, a través de la cooperació i el treball de col·laboració. Aquesta noció s'enfronta al conflicte i a l'encasellament en les pròpies postures i visions...Els processos participatius també tenen un efecte saludable en el funcionament i els organigrames dels ajuntaments. Es pot dir que després d'un procés d'aquest tipus la relació entre els agents participants no és la mateixa que a l'inici. Hi ha d'una banda un efecte d'educació democràtica, una sensibilització i una més gran articulació de la societat civil local. D'aquesta manera es creen veritables xarxes, sovint ben complexes, de relacions, sense oblidar que la participació ha de tendir a la presa de decisions compartides, la qual cosa implica un alt grau de compromís i de confiança mútua..."

I que lluny del concepte de participació, de l'Ajuntament de Barcelona, per cert del mateix color polític del de l'equip de govern municipal de la nostra vila, que declara: "*Entenem per participació ciutadana el dret que té la ciutadania d'implicar-se en l'elaboració, seguiment i avaluació de les polítiques públiques i la relació política entre ciutadans i administració i viceversa. La participació no s'acaba el dia de les eleccions, sinó que tothom pot treballar cada dia de manera individual o col·lectiva a través de les entitats, per tal que el govern municipal pugui conèixer l'opinió i els suggeriments de la ciutadania, interioritzar les seves aportacions i que aquestes influeixin en les polítiques municipals i en les accions que se'n desprenen.... Convidem doncs els ciutadans a implicar-se en el Govern de la ciutat, i posem a la seva disposició eines d'interlocució en el marc d'un nou model de governança i de relació administració – ciutadans, el Govern Obert...*"(Document "Que entenem per participació" Ajuntament de Barcelona)¹

I dels instruments que s'ha dotat per portar-la a la pràctica: "...per a l'aprovació dels projectes urbanístics de gran envergadura o d'especial transcendència, en els plans temàtics o sectorials que afecten el conjunt de la ciutadania i les disposicions municipals d'especial rellevància ciutadana i sobretot en els plans d'actuació municipal, s'han d'impulsar de manera preceptiva processos de participació que seran recollits en les «memòries participatives». Per als granstemes de caire específicament sectorial s'han d'utilitzar els

¹Veure Web Go-BCN, governobert de l'Ajuntament de Barcelona "Que entenem per participació":
<http://governobert.bcn.cat/ca/participacio/que-entenem-participacio>

«informes participatius»...” (Article 22 Apartat processos de participació de les Normes de Participació Ciutadana del Ajuntament de Barcelona)².

Al·legacions

- Incloure en l'apartat *Metodologia* del Pla, (pàgina 4), un paràgraf on s'expliquin les deficiències en la radiografia, diagnòstic, i resultats fruit de las mancances de participació ciutadana i com conseqüència del encàrrec erroni en el disseny del Pla l'equip de govern municipal en no promoure un procés de participació.
- Incloure en l'apartat *Crèdits* pàgina 109, atès que sols figuren persones lligades a l'administració pública, els noms de les persones de les entitats o no funcionaries amb les que l'equip redactor del Pla es va entrevistar segons informa la pàgina 4 de document.
- Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat que recomani l'equip de govern municipal una reflexió vista sobre participació ciutadana, vista el fracàs clamorós de participació de les entitats en el Pla , i de la necessitat de dotar-se d'instruments per articular-la (processos de participació, reglament de participació ciutadana) com ja han fet altres municipis de les comarques de Barcelona.
- Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat que recomani que la Regidoria de Cultura es plantegi implantar les recomanacions del “*Fòrum de Regidors i Regidores de Cultura: relació entre ajuntaments i entitats*” que va promoure el propi CERC³.

Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es faci referència que per causa del deficient disseny del Pla en matèria de participació de les entitats, no es coneixen les necessitats infraestructurals i d'altra tipus de suport a les mateixes. Per tant es proposa, per tal de salvar la mancança, la realització d'un Pla de Promoció de l'Associacionisme de Vilassar de Mar (que naturalment de comportar un procés de participació).

²Veure: Normes de Participació Ciutadana del Ajuntament de Barcelona:
http://governobert.bcn.cat/sites/default/files/norm_reg_part.pdf

2

³La redacció complerta es pot llegir a la publicació de la Diputació de Barcelona dirigida pel CERC 2008 al web:
http://www.diba.cat/c/document_library/get_file?uuid=7ae2e63c-721b-43b6-9d51-0ce8b53a79c6&groupId=326398

4. Sobre l'ítem Territori i Població

El CEV per les causes abastament explicades a l'apartat *nº 2 Consideracions prèvies* no ha tingut el temps suficient per poder contactar amb els socis i col·laboradors especialistes en sociologia, i economia i efectuar l'anàlisi a fons del contingut dels diversos apartats Territori i Població. Per tant no ens pronunciem sobre la seva idoneïtat. Si, però, hem fet una lectura superficial sobre el redactat del subapartat *1.2. Antecedents i configuració actual* pàgina 6. En aquest sentit hem detectat una errada greu en el paràgraf on es diu: *La decadència de la marina de vela catalana es va correspondre amb un retrocés demogràfic (dels 2.938 h. del 1860 es va passar a 630 h. el 1887), però es va recuperar aviat i en el segle XX fou sempre ascendent : 2.953*". Entenem que afirmar que a partir del 1860 la població de Vilassar de Mar va passar de 2938 a 630 habitants entenem que es una dada del tot inexacta, no sabem d'on s'han extret les dades però de segur que no són corroborades per cap dels historiadors vilassarenc reconeguts com Lluís Guardiola i Prim la seva *Monografia de Vilassar de Mar*, Damià Bas a l'article de *Singladures* nº 4 del 1987 *La població de Vilassar a través dels anys* on fa una anàlisi exhaustiva dels diferents censos i registres, l'historiador membre del CEV, Alexis Serrano i Mèndez *Vilassar de Mar 1784, un abans i un després*, (conferència celebrada amb motiu del 225è aniversari del municipi a la sala d'actes de l'Ajuntament de Vilassar de Mar 2009) i a l'article de *Singladures* nº 25 (2009) *Vilassar de Mar a cavall dels segles XVIII i XIX, una demografia en expansió* o l'especialista en història de la demografia Josep Iglesias Fort a *Cens de 1857-1950* (1961). Per altra part no cal ser un especialista per adonar-se que si debò s'hagués produït un fet d'aquestes característiques hauria esta un catàstrofe demogràfica d'incalculables conseqüències per la vila.

Al·legacions

•Revisar el text de l'apartat Territori, pàgina 6 en el subapartat Antecedents històrics per tal d'esmenar els errors detectats en les dades demogràfiques del segle XIX del municipi.

5. Sobre l'apartat Context Cultural

a. Vida cultural local

Res a comentar a l'excel·lent escrit inicial que conceptualitza la vida cultural de la població i descriu els factors de confluència i les aportacions i les dinàmiques. Tampoc sobre l'apartat del *cicle festiu anual* de la vila. Sí, però, pel que fa referència a la *Programació cultural* on observem diversos oblits. El primer flagrant quan no es diu una sola paraula de la programació cultural de la Festa Major de la vila el mes de juny en la qual una gran quantitat d'entitats vilassarenques realitzen un seguit de actes alguns d'ells paral·lels de tot tipus (com BricBarca amb la arribada per mar del sant Ramon, la *Fira* mal anomenada *d'Indians*, les

festes infantils, la cercavila de gegants i nans, etc.) actes entre els quals es troba el que realitza el CEV amb una Conferència o una Taula Rodona sobre temes històrics, (per citar només dos exemples el de 2013 *Taula rodona Indians a Vilassar de Mar, realitat o ficció ?* i el 2014 *Les famílies Ferrés i Carrau 250 anys enllaçant la vida de Vilassar de Mar i Amèrica*) en què sempre s'aprofita per fer el tradicional el *Brindis per la Festa Major*. Increïblement sobre una programació tan important que es fa en unes dates tan significatives per la vila, el text del document no en diu res així com també succeeix sovint als programes oficials de Festa Major de l'ajuntament on l'activitat del CEV apareix volgutament velada fent desaparèixer els detalls més atractius dels actes i amb títols inexactes o genèrics.

L'altre oblit important, fa referència als actes de periodicitat anual o ocasional que organitza el CEV. El primer són els actes de lliurament del "*Premi Joan Monjo a la recerca jove*" que es realitza adreçat als estudiants dels Instituts de Batxillerat de la població que el nostre Centre amb col·laboració d'altres entitats i la direcció i professorat dels instituts programa i realitza anualment cada mes de juny. El proper any 2015 es celebrarà la tercera edició.

El tercer oblit en relació de la Programació Cultural és la *Jornada d'Estudi i Debat del CEV* que es realitza anualment obertes al públic en general i on es presenta de forma alternativa la publicació "*Singladures*" que gestiona el CEV (el proper dia 12 de desembre d'aquest any 2014, en el marc de la VI Jornada es presenta el N° 31 de la revista) o la publicació pròpia *Monografies del CEV* (l'última presentada fou el 2013 sobre "*Naufragis al memòria del Maresme*").

El quart oblit es l'activitat cultural gratuïta que el CEV titulada. *Passejades per Vilassar de Mar* i que se'n realitzen una o dues per any (les últimes el 2012, "*Passejada per Vilassar, el Vilassar Noucentista*", el 2013 les *Passejada del CEV, els secrets del Cementiri i la Mina Vella, i Passejada pel Vilassar medieval* en el marc del programa Vilazari 978 que organitza l'Ajuntament de Vilassar de Dalt amb el que el CEV te acord de col·laboració, i el 2014 dins del marc del programa Vilazari "*Passejada –Visita a Vilassar de Mar, la formació del veïnat de mar de Vilassar (segles XVI-XVII)*). Activitats aquestes per cert que la Regidoria de Cultura contra programa amb l'organització de passejades de similar tipus contractant una empresa de serveis culturals privada. Res d'estrany pel CEV coneixent l'animadversió del actual equip de govern municipal vers la nostra entitat com no és tampoc estrany que hagi ocultat o silenciada aquesta programació i activitats culturals del nostre Centre als redactors del Pla.

Continuant amb les mancances que s'observen al text presentat referent a la vida cultural local, sorprèn que no es faci cap referència al les publicacions de temàtica històrica local de la vila. Una radiografia de la vida cultural de la població que pretén ser completa, no pot deixar de citar-les per la seva rellevància. Ens referim al publicació "*Singladures. Revista d'història i patrimoni cultural de Vilassar de Mar i el Maresme* que gestiona el CEV (que com hem apuntat presenta el seu número 31 el proper dia 12 d'aquest mes); la publicació pròpia del nostre centre *Monografies del CEV*, així com la nova publicació "*La Sènia del Rellotge. Revista de cultura de Vilassar de Mar i el Maresme. Òrgan de Cultura de l'Ajuntament de Vilassar de Mar*" que edita la Regidoria de Cultura. Com tampoc es cita la *Beca Ernest Lluch d'història i recerca local* que convoca l'Ajuntament de Vilassar de Mar, que va per la setena edició i que ha enriquit el panorama la bibliografia d'estudis en les diversos camps geogràfics, històrics, i demogràfics locals.

Entenem, igualment, que una mancança greu de la radiografia local de la vida cultural local és la inexistència d'una anàlisi a fons de la realitat de les entitats, de les seves necessitats infraestructurals, econòmiques, comunicatives, de promoció etc.. En el text de poc més de dos pàgines on sens presenta un quadre classificador de les 45 entitats culturals de la vila, un quadre en què podem estar d'acord, però, en el qual no hi el mínim anàlisi de les entitats en el sentit que hem formulat més amunt. I el tema és cabdal si el que es tracta és fer un Pla d'Equipaments Culturals, perquè es més que possible que les entitats necessitin en aquest moment o en un futur pròxim equipaments específics que cobreixin les necessitats infraestructurals d'espai que ara l'únic equipament públic *l'Hotel d'Entitats* no cobreix almenys per un tipus d'entitats específiques.

Però clar aquí ens tornem a trobar amb el disseny del Pla. Si es l'equip de govern fa un encàrrec al CERC de fer un Pla d'Equipaments en què no es compta des del primer moment amb la participació de les entitats, i sols al final de Pla poden opinar quan ja s'ha redactat i finalitzat, com pot l'equip redactor del Pla conèixer, analitzar i valorar les seves necessitats?

Al·legacions referents al CEV

- Incloure en l'apartat *Vida cultural local* pagina 17 i següents la programació cultural de la Festa Major de la vila i mencionar els actes i activitats culturals que realitzen una gran quantitat d'entitats vilassarenques, específicament el que realitza el CEV (Conferència o una Taula Rodona sobre temes històrics⁹ i el Brindis per la Festa Major.
- Incloure en el subapartat "*Programació cultural*" de la pàgina 18 i 19 del document l'activitat cultural *Premis Joan Monjo a la recerca jove*" que adreçada als estudiants dels Instituts de Batxillerat que realitza el CEV , en col·laboració amb altres entitats.
- Incloure en subapartat "*Programació cultural*" de la pàgina 18 i 19 del document la *Jornada d'Estudi i Debat del CEV* on es presenta de forma alternativa la publicació "Singladures" que gestiona el CEV o la publicació pròpia *Monografies del CEV*.
- Incloure en el subapartat "*Programació cultural*" de la pàgina 18 i 19 del document l'activitat cultural que realitza el CEV titulada. *Passejades per Vilassar de Mar* de divulgació del patrimoni cultural vilassarenc (medieval, modernista, formació veïnat de mar, funerari etc.) que es fan una o dues per any
- Incloure en el subapartat *Vida cultural local* pagina 17 i següents les publicacions periòdiques que fan referència la història, el patrimoni i la cultura local que s'editen al vila publicació "*Singladures. Revista d'història i patrimoni cultural de Vilassar de Mar i el Maresme* que gestiona el CEV, la publicació pròpia *Monografies del CEV*, i la nova

publicació “*La Sènia del Relotge. Revista de cultura de Vilassar de Mar i el Maresme. Òrgan de la Regidoria Cultura de l’Ajuntament de Vilassar de Mar*” que edita la Regidoria de Cultura.

Al·legacions generals a l’esborrany

- Incloure en el subapartat *Vida cultural local* pagina 17 i següents les publicacions periòdiques s’editen al vila publicació “*Singladures. Revista d’història i patrimoni cultural de Vilassar de Mar i el Maresme* que gestiona el CEV, la publicació pròpia *Monografies del CEV*, i la nova publicació “*La Sènia del Relotge. Revista de cultura de Vilassar de Mar i el Maresme. Òrgan de la Regidoria Cultura de l’Ajuntament de Vilassar de Mar*” que edita la Regidoria de Cultura.
- Incloure en l’apartat *Vida cultural local* pagina 17 i següents la *Beca Ernest Lluch d’història i recerca local* que convoca l’Ajuntament de Vilassar de Mar, que ha enriquit el panorama la bibliografia d’estudis en les diversos camps geogràfics, històrics, i demogràfics locals.
- Modificar la denominació *Museu Monjo, Museu de la Marina i Casa-Museu Carme Rovira*, per la denominació administrativa actual que és la oficialment correcta: *Col·lecció Enric Monjo, Col·lecció del Museu de la Marina, i Col·lecció Carme Rovira*. Pàgines: 32, 33, 34, 35, 36, 37,38, 40, 67, 74, 75, 76 i 83 de l’esborrany.
- Modificar el text de la pàgina 23 referent al denominat *Consell Assessor de Cultura*, en el sentit que és un òrgan assessor de la Regidora de Cultura sense cap representativitat, de funcionament opac, que realitza encàrrecs i fa accions poc transparents i coincidents amb les que fan altres entitats vilassarenques. I que per tant que en cap pas pot substituir i posar-se al mateix nivell del *Consell Municipal de Cultura*, organisme consultiu de participació aprovat oficialment pel consistori municipal l’any 2001.
- Incloure en l’apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es proposi l’activació i desplegament del *Consell Municipal de Cultura* com organisme consultiu de participació. Que ha ser l’únic espai de d’interlocució entre l’ajuntament, entitats i ciutadania per la construcció i l’execució de les polítiques culturals de la vila.
- Incloure en l’apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es proposi la dissolució del CAC per les raons exposades en l’al·legació n^a 5.

- Suprimir l'afirmació de la pàgina 23 de l'esborrany "... Com ara la redacció de la Revista *La Sènia del rellotge* (abans publicada amb el nom de *Singladures*) per falta a la veritat, atès que la revista *Singladures* se segueix publicant pel CEV (el nº31 es presenta aquest 12 de desembre)- Pel contrari la revista *La Sènia del rellotge l'òrgan de la Regidoria de Cultura*, és una nova revista que ha editat el seu primer número l'abril de 2014.
- Suprimir les referències de la pàgina 40 de l'esborrany sobre el *Consell Assessor de Cultura*, per les raons apuntades en al·legació 5, i pel fet que l'activitat que es proposa (rutes, passejades etc.), no l'ha de fer un denominat òrgan assessor (?) i perquè ja són realitzades per altra entitat vilassarenca (CEV).
- Incloure dins de l'últim paràgraf de l'apartat *Transversalitat i governança* pàgina 69 una frase que deixi clar que el *Consell Assessor de Cultura*, no es un òrgan que pugui substituir al Consell Municipal de Cultura en la tasca de interlocució amb les entitats, i que, per tant, es recomana la seva dissolució

6. Sobre les polítiques culturals municipals objectius i estructura

Des del CEV que en un document d'aquestes característiques un Pla d'Equipaments Culturals no és el lloc per fer una anàlisi crítica tot i que sigui des de la vessant tècnica de la política cultural del municipi. Ni es pot demanar als redactors del Pla una anàlisi crítica de la política que desenvolupa la Regidoria de Cultura per raons obvies, atès de qui els ha fet l'encàrrec. Però, ens permetreu la llicència de què ho fem des del CEV per la raó que .l'equip de govern municipal dóna tant poques possibilitats, si és que dóna alguna, de poder participar i debatre sobre la seves actuacions en matèria cultural, que nosaltres aprofitarem aquesta oportunitat si més no en alguns aspectes, atesa la manca de temps, tot i que sabem positivament que aquest anàlisi no servirà per res. Tot i això deixarem constància de la nostra opinió.

El equip redactor del Pla es limita reproduir sense cap valoració i anàlisi, en aquest apartat del document, el text que consta en el web municipal en l'apartat de la Regidoria de Cultura. Text que descriu quines seves funcions, la seva tasca de gestió i de dinamització cultural , així com els objectius que pretén en l'actual mandat electoral així com el personal de l'Àrea de Serveis Personals de l'Ajuntament, en cita els diversos serveis i reproduïx un quadre amb l'Organigrama de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vilassar de Mar. En una segona part fa esment dels dos òrgans consultius el Consell Municipal de Cultura i el Consell Assessor de Cultura fa una descripció de funcions i una valoració, en la nostra opinió insuficient, passant de puntetes sobre les seves funcions i legitimitat dels dos organismes, i proposant amb la boca petita una possible sortida a l'existència de dos òrgans consultius de formació i naturalesa contradictòria. Finalment també cita, quasi de passada, que a més de la

Regidoria de Cultura existeix al si de l'equip de govern de Vilassar de Mar, un altre òrgan polític del mateix nivell polític la Regidoria de Festes Populars que compleix funcions de política cultural (organisme que sorprenentment els redactors del Pla no analitzen ni valoren) atès que s'encarrega de les tasques de dinamització i gestió de l cicle festiu (cap d'Any, Reis, carnaval, sant Jordi Festa Major, Diada Nacional, i cicle de Nadal), també cita que l'Arxiu municipal depèn orgànicament de la Secretaria de l'Ajuntament i de la regidoria de Cultura, també cita les activitats que fan en el camp de la cultura des de Joventut, Serveis Socials. I finalment fa esment també de passada de la manca de coordinació entre els diversos serveis.

Bé, des del CEV serem més clars sobre la política i anirem força més enllà del que insinua amb un llenguatge asèptic el redactors del Pla.

Com entitat associativa que fonamentem les nostres anàlisis sobre la política cultural municipal en el ferm convenciment que la participació ciutadana i l'enfortiment del es associacions es un aspecte essencial d'una política cultural d'un municipi. Aquest convenciment es compartit per altres agents associatius i polítics de l'administració local catalana. Un exemple són les conclusions i en les recomanacions del "Fòrum de Regidors i Regidores de Cultura: relació entre ajuntaments i entitats" que va promoure el CERC⁴ que tracta els aspectes que fan relació a la participació de la ciutadania i de les relacions administració-entitats en la construcció i execució de les polítiques culturals, per tal d'articular una política cultural en un municipi digne d'aquest nom. Són 19 recomanacions que el CEV assumeix plenament i que passem a descriure de forma resumida:

-Establiment d'un clima de confiança mútua, No és possible treballar de manera conjunta si hi ha recels, si la informació no flueix i si s'oculten dades...

-Responsabilitat compartida. Aquesta característica es deriva directament de l'anterior. L'administració no pot imposar les seves decisions mentre els altres, les entitats, es dediquen a acatar-les. L'autoritat moral que donen els vots no s'ha de confondre amb l'autoritarisme. D'altra banda una actitud basada en la imposició no donarà els necessaris fruits i acabarà en tensions que després seran molt difícils de cicatritzar, especialment en poblacions petites...

-Transversalitat i coordinació. En el cas de l'administració cal que els diferents departaments treballin plegats en funció del tipus d'entitat a què s'adrecen.

-Una política comunicativa clara Com s'ha dit anteriorment, els malentesos entre les entitats i les administracions proliferen amb una freqüència gens desitjable. Ben sovint es tracta només de lectures diferents d'un mateix fet. Cal, doncs, claredat comunicativa per part de l'administració en tot allò que afecti les entitats, des de les subvencions a la definició dels programes d'actuació.

-Evitar la competència, afavorir la col·laboració. No és gens estrany que una entitat i un ajuntament 'contraprogramin' activitats, en superposin d'altres de semblants o es facin, de manera absurda, la competència entitats i les administracions dialogar i conèixer les seves

⁴La redacció complerta es pot llegir a la publicació de la Diputació de Barcelona dirigida pel CERC 2008 al web: http://www.diba.cat/c/document_library/get_file?uuid=7ae2e63c-721b-43b6-9d51-0ce8b53a79c6&groupId=326398

iniciatives. A partir d'aquí, si s'escau, es podrà establir un programa conjunt treballar plegats.

Establiment de formes de suport alternatives a la clàssica subvenció “... Algunes de les vies possibles consisteixen en l'establiment de convenis, els quals atorguen estabilitat a les entitats; la col•laboració basada en l'elaboració de projectes i la posada en pràctica d'activitats concretes i l'afavoriment d'aquelles iniciatives que impliquin la participació de la població i la comunicació entre sectors i grups socials diferenciats... ..”

-Pel que fa als espais, un altre punt de fricció, cal passar de l'ús exclusiu a l'ús compartit, per tal d'evitar situacions que s'allarguin en el temps de manera gairebé perpètua sense tenir en compte els objectius, els resultats i l'impacte social de l'entitat.

-Cal reconèixer el paper de les entitats pel que fa a la dinamització social i cultural del municipi. S'ha de pensar que moltes de les activitats que es duen a terme de manera anual no serien possibles sense el concurs d'un voluntariat lligat, la majoria de les vegades, al teixit associatiu. Si tot això s'hagués de mesurar en termes econòmics l'impacte sobre les arques municipals seria molt elevat.

-Els Consells de Cultura poden ser un model participatiu i d'organització on encaixi bé el treball conjunt entre les entitats i les administracions municipals. D'aquesta manera les propostes ciutadanes i de les entitats trobarien aquí el seu espai de discussió i formulació. També és l'espai mitjançant el qual les entitats poden pronunciar-se sobre els fets culturals més rellevants del municipi.

-Els governs, avui dia, són relacionals. Hi ha, a més, una alta complexitat. Les xarxes han de ser plurals i els diferents rols han d'reflectir, també, aquesta pluralitat. El conflicte, d'altra banda, és consubstancial a qualsevol relació.

-Les administracions i les entitats han de col•laborar més enllà de les meres declaracions d'intencions. Els objectius han de ser clars i els resultats visibles. Per part de l'administració s'ha de tenir clar que quan es crida a la participació s'ha d'estar disposada cedir poder o decisions.

-Caldria modificar la Llei de Procediment Administratiu, que implica una clara manca de flexibilitat. Aquest també és el cas de la Llei de Contractacions i de la normativa fiscal en general. Les fórmules jurídiques no estan pensades perquè les entitats gestionin activitats culturals de l'ajuntament, sinó per a les empreses...

-Ampliació dels agents participatius En els processos participatius no només han d'estar-hi implicades les entitats sinó també col•lectius sense personalitat jurídica i persones a títol individual. Cal obrir-se a noves formes de participació.

-Reconèixer la disparitat i la diversitat. Cal que les diferències de les dues parts quedin preservades, així com els objectius i estratègies també diferents. Però, al mateix temps, cal posar tot l'èmfasi en els aspectes en què hi ha coincidència d'objectius i on es pot convergir per endegar un treball mutu.

-La co-gestió d'equipaments és una de les vies per fer efectiva la col·laboració. Es tracta d'una externalització que cal realitzar amb criteris professionals i la màxima recerca de qualitat. Una altra via és l'assumpció per part de les entitats d'una part de la programació cultural de l'ajuntament o d'una part de l'assistència i les polítiques socials..

-Impulsar elements que potenciïn el paper de les associacions, des de portals d'entitats que comptin amb el suport dels consistoris i que tinguin com a objectiu donar a conèixer difondre l'oferta de les associacions...

-Al mateix temps, les administracions han de maldar per enfortir el teixit associatiu . "... cal apostar amb fermesa per les entitats que treballen en favor d'una major participació de la població, en termes democràtics i a través dels canals que s'estableixin. També cal enfortir els vincles i lligams entre les mateixes associacions, afavorint la seva comunicació i la capacitat de treballarplegades..."

-S'ha d'intentar superar el mer funcionament burocràtic i la rigidesa, substituïnt-los per un funcionament imaginatiu. Els processos administratius no poden marcar, de manera absoluta, els processos ni el seu funcionament i característiques. Al mateix temps cal evitar que les programacions segueixin processos d'inèrcia, repetint-se any rere any.

-Promoure les relacions entre entitats. Les entitats, si cal amb el suport de les administracions, han de vetllar per mantenir bones relacions amb la resta d'entitats, especialment les del propi municipi. Això facilitarà l'elaboració i posada en marxa de projectes comuns i aplanarà el camí a possibles consensos sobre el futur de la ciutat.

Com afirmaven, són aquestes recomanacions en les quals ens basem per fer l'escrutini del política cultural de l'Ajuntament,

Si passem fem de comparar el que s'hauria de fer en política cultural local segons aquestes recomanacions amb política que realitza la Regidoria de Cultura es evident que suspendria de llarg. Posem alguns exemples: l'*Establiment d'un clima de confiança mútua* brilla per la seva absència, exemple: el procés d'elaboració d'aquest Pla d'Equipaments que estem examinant en què les entitats l'assabentat quan ja estava les acaballes.; *Responsabilitat compartida*. L'equip de govern municipal intentar imposar les seves decisions pretenen, que les entitats les acatin en cas contrari, "represàlia al canto", exemple el CEV, amb el trencament unilateral del conveni; *Una política comunicativa clara*. Es més que evident que no comunica ni l'interessa comunicar, exemple la desatrossa gestió comunicativa envers el procés del tancament del Museus. Encara és hora que l'equip municipal expliqui de manera clara als ciutadans vilassarencs el motiu del tancament dels Museus de titularitat municipal, de la rebaixa de categoria de museu a Col·lecció, que és el que és pensa fer, quines actuacions , quines inversions, si es pensen tornar a obrir i en quins terminis... *Evitar la competència, afavorir la col·laboració*. L'actuació de la regidoria és un cas flagrant de competència amb les entitats. Exemple, la contra programació d'activitats mitjançant el CAC, damnificat el CEV, tema litigi "*Singladures*", l'edició "l'Òrgan de La Regidoria de Cultura "La Sènia del Rellotge", organització de passejades culturals encarregades a una empresa de serveis, activitat que fa temps fa el CEV... *Reconèixer la disparitat i la diversitat*. Es més que evident que l'equip de govern no acceptales diferències de visió que puguin sorgir sobre els objectius, les actuacions i les estratègies amb les entitats. Exemple el CEV, amb l'afer que arrel d'una actuació que no va agradar l'equip de govern va ser damnificat. *Cal reconèixer el paper de les entitats pel que*

fa a la dinamització social i cultural del municipi. Altre ítem que la política municipal suspèn. En cap moment hi ha un reconeixement de la tasca que fan les entitats. Això és inherent al tarannà de l'equip de govern actual. Ans el contrari se les mira amb desconfiança, quan no se les pot controlar, vegis sinó, la política sobre el Consell Municipal de Cultura que es un indicador clar sobre la desconfiança sobre el paper de les associacions a la vila. Les administracions han de maldar per enfortir el teixit associatiu. Altra política en la qual l'equip de govern suspèn. Cap anàlisi sobre l'associacionisme cultural de la vila, sobre les seves necessitats i potencialitats, sobre el tipus d'associacionisme no existent, cap pla de promoció associativa... un ús dels instruments dels convenis i de les subvencions per mantenir el control de les associacions Res més enllà de l'Hotel d'Entitats ...

Podríem continuar y pràcticament en tots els el govern en el que es refereix al política cultural suspendria. No obstant crec que es rellevant que examinem a fons una de les recomanacions, atès que per nosaltres és paradigma de com és concep la política cultural pel municipi.-*Els Consells de Cultura poden ser un model participatiu i d'organització on encaixi bé el treball conjunt entre les entitats i les administracions municipals.* Com es evident aquesta recomanació de política cultural toca el moll de l'os del que ha de ser una política d'un municipi. Fent la comparació en el que es fa en aquest a matèria a Vilassar Mar delata de forma clara quina es la política cultural municipal. Com ens fa palès el text del Pla a Vilassar de Mar existeixen dos organismes municipals consultius referents a la política cultural del municipi el *Consell Municipal de Cultura CMC.*, i l'altre el *Consell Assessor de Cultura (CAC).*

Examinem la política que realitza el municipi en aquest camp. Comencem pel *Consell Municipal de Cultura CMC.* La lectura del reglament del CMC aprovat pel Consistori Municipal l'any 2001, ens informa que és un espai d'interlocució idònia entre l'Ajuntament, es a dir l'equip de govern les forces polítiques del govern i de l'oposició, les entitats ciutadanes i la ciutadania en general. Un organisme en el què les entitats interessades i la ciutadania en general podria rebre informació de primera mà dels responsables de la política cultural en quant a les actuacions, plans d'actuació, distribució del pressupost dedicat a cultura, i copsar i captar les necessitats de les entitats i del ciutadans en general etc. Les preguntes que ens fem des del CEV són: *Perquè durant l'actual mandat no s'ha reunit mai? Perquè no ha desenvolupat el reglament, i constituït els sub-organs que se'n deriven?.* Bé de segur hi que hi ha una resposta lògica des de la perspectiva política. El reglament va ser elaborat i aprovat per un altre equip de govern municipal i per tant, l'actual equip no se l'ha fet seu i no ha tingut cap interès per desenvolupar-ho. Tampoc, malgrat tenir majoria absoluta, al si del consistori, ha volgut patir el desgast polític que comportaria derogar-ho. S'ha estimat més mantenir-lo congelat.

En la nostra opinió, però, cal que anem més enllà, creiem que priva l'afirmació més amunt manifestada. En primer lloc el no saber que fer amb la Cultura per part de l'equip municipal. La existència de un CMC viu, participatiu i crític l'obligaria a definir-se. A posar la seva política a escrutini públic fer de la Cultura com un dels eixos centrals d'actuació, i clar això no és una de les seves prioritats. Per altra, en el que respecta a la participació en la construcció de les polítiques culturals del municipi l'equip de govern actual és al·lèrgic a la participació de les entitats i està molt allunyat de les necessitats de les entitats i associacions culturals del municipi i dels seus anhels. Ha preferit, en lloc d'una política de participació oberta, implementar una política de relació bilateral amb determinades associacions usant els instruments del conveni i la subvenció per poder mantenir el control i les entitats a ratlla.

Continuem ara amb el segon organisme consultiu que s'ha dotat la Regidoria de Cultura és el *Consell Assessor de Cultura* (CAC). que es va crear el febrer de 2012. Cal dir d'entrada que és un organisme que no està formalitzat ni té cap reconeixement administratiu legal, ni s'ha presentat a la població, que es desconeix oficialment qui el forma, en funció de què han estat escollits els seus integrants, quina és la seva funció, amb quan i amb quina regularitat és reuneix, si redacta actes de les seves reunions, i que d'entre d'altres coses porta la contradicció en el seva denominació atès que es diu que és òrgan consultiu de la Regidora, però al mateix temps pel poc que es coneix fa projectes. Pel que sembla rep encàrrecs i realitza tasques relacionades amb la memòria i el patrimoni cultural i elabora l'Òrgan de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament, la revista "La Sènia del Rellotge" etc..

El primer que cal dir sobre el CAC és que amb la seva creació d'aquest succedani d'organisme participatiu es pretén fer creure a la ciutadania vilassarenca que ja es cobreix les necessitats consultives en el camp de la cultura i en conseqüència tenir l'excusa per no convocar i desenvolupar el CMC, i al mateix temps intentar substituir en l'imaginari ciutadà la necessitat d'un organisme veritablement participatiu, per les raons explicades en paràgraf anterior.

Però, hi ha més raons que es silencien en els motius de la creació del CAC, i que tenen a veure amb el nostre centre. El CAC neix l'any 2012 poc després que l'equip de govern municipal entri en conflicte amb el Centre d'Estudis Vilassarencs que en aquell moment mantenia un conveni de col·laboració amb la Regidoria de Cultura, arrel d'una denuncia pública d'una actuació municipal irregular que afectava al patrimoni vilassarenc i que va fer el CEV, d'acord amb els seus objectius fundacionals de defensa del esmentat patrimoni. A partir d'aquí la regidoria de Cultura trenca unilateralment el conveni de col·laboració que mantenia amb el CEV i comença una maniobra soterrada de suplantació del consell de redacció de la Revista Singladures que copaven els membres del CEV que havien amb el seu fet revifat la revista que havia esta inactiva durant nou anys. La Regidoria va crear un consell de redacció paral·lel i va arribar a editar de forma a legal dos números mentre mantenia negociacions amb el CEV. Es en aquest context que es crea el CAC, aquest organisme rebrà de la regidoria l'encàrrec de realitzar els dos números de la revista, i després, quan la Regidoria desistí d'editar el Singladures, constituir-se en consell de redacció del la nova revista Òrgan de la Regidoria de Cultura, La Sènia del Rellotge.

No cal dir que al CEV no li sorprèn gens aquesta actitud de la Regidoria i per extensió de l'equip de govern municipal tant pel que representa a l'animadversió vers la nostra associació com pel que respecta a les activitats del CAC. No podem deixar d'assenyalar, però, l'insòlit que un òrgan que és diu i es presenta com assessor de la Regidora, i sense cap sustentació legal administrativa rebí i executí encàrrecs de la regidoria i és més promogut i portat a la pràctica amb diners públics projectes que portava i porta actualment entitats sense afany de lucre de la vila, com els que fa CEV (ens referim a la mateixa revista Singladures, a les activitats culturals com las Passejades a Vilassar de Mar o les activitats relacionades amb el patrimoni...) amb la clara intenció de contraprogramar les seves activitats.

Al·legacions

- Modificar el text de la pàgina 23 referent al denominat *Consell Assessor de Cultura*, en el sentit que és un òrgan assessor de la Regidora de Cultura sense cap representativitat, de funcionament opac, que realitza encàrrecs i fa accions poc transparents i coincidents amb les que fan altres entitats vilassarenques. I que per tant que en cap pas pot substituir i posar-se al mateix nivell del *Consell Municipal de Cultura*, organisme consultiu de participació aprovat oficialment pel consistori municipal l'any 2001.
- Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es proposi l'activació i desplegament del *Consell Municipal de Cultura* com organisme consultiu de participació. Que ha de ser l'únic espai de interlocució entre l'ajuntament, entitats i ciutadania per la construcció i l'execució de les polítiques culturals de la vila.
- Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es proposi la dissolució del CAC per les raons exposades en l'al·legació nº 5
- Suprimir l'afirmació de la pàgina 23 de l'esborrany "... Com ara la redacció de la Revista *La Sènia del rellotge* (abans publicada amb el nom de *Singladures*) per falta a la veritat, atès que la revista *Singladures* se segueix publicant pel CEV (el nº31 es presenta aquest 12 de desembre)- Pel contrari la revista *La Sènia del rellotge* l'òrgan de la Regidoria de Cultura, és una nova revista que ha editat el seu primer número l'abril de 2014
- Suprimir les referències de la pàgina 40 de l'esborrany sobre el *Consell Assessor de Cultura*, per les raons apuntades en l'al·legació 5, i pel fet que l'activitat que es proposa (rutes, passejades etc.), no l'ha de fer un denominat òrgan assessor (?) i perquè ja són realitzades per altra entitat vilassarenca (CEV).
- Incloure dins de l'últim paràgraf de l'apartat *Transversalitat i governança* pàgina 69 una frase que deixi clar que el *Consell Assessor de Cultura*, no es un òrgan que pugui substituir al Consell Municipal de Cultura en la tasca de interlocució amb les entitats, i que, per tant, es recomana la seva dissolució.

7. Sobre els pressupostos

Degut a l'escassetat del temps disponible el CEV no ha pogut entrar a fons a analitzar a fons el text del Pla referent al pressupost que l'Ajuntament de Vilassar a les polítiques culturals. Per tant ens limitarem a fer unes breus pinzellades.

Diguem-ne no ajuda gens la informació de la despesa en matèria de cultura del municipi en l'última dècada que es presenta en les minses dues pàgines dedicades a la qüestió. Els tres quadros, facilitats pels serveis administratius del municipi, en un llenguatge administratiu, sols accessible per experts, donen únicament informació sobre les grans xifres i el percentatge que s'hi destina a cultura (per cert amb dades diferents i contradictòries amb les que s'ofereixen en l'annex del text (pàgines 91 a 101) Taula 5, i l'altra la seva distribució per capítols seguint en llenguatge administratiu Taula 7, i finalment la despesa per programes dedicats a Cultura. Un presentació opaca i poc transparent de difícil anàlisi, tot i que els redactors del Pla si que ofereixen en el text informació que en alguns casos no es dedueix del text.

No obstant, com dèiem, sols una pinzellada si realment les dades de despesa en cultura del pressupost municipal és de 5'6%, està per sota del esforç que en matèria de cultura dediquen la majoria dels ajuntaments que estan en la franja 5.000- 20.000 habitants que arriba a un percentatge del 6'5 % i el percentatge de la despesa per habitant també es més baixa, 52,95 % a Vilassar de Mar (si xifrem la població en 20.000 habitants) per 66'9 la mitjana del municipis de la franja d'habitats esmentada (Dades extrems del document del CERC "*Les polítiques locals de cultura dels municipis de la província de Barcelona. Resum executiu*" 2009)⁵. Com a salvetat cal dir que les dades de l'estudi esmentat són del 2009, i que per tant potser no recullen la disminució pressupostària efecte de la crisi, però resulta que l'any 2009 l'anterior equip de govern municipal del mateix color polític que l'actual encara dedicava menys segons les dades observades en el quadro 6, un 4'6% etapa sense restriccions pressupostàries.. El mateix es pot dir en el que es refereix a la despesa que la majoria d'ajuntaments dedica al capítol de Transferències Corrents, és dir en llenguatge no críptic, a subvencions, convenis a entitats i altres agents locals de cultura, on l'ajuntament té pressupostats 83.750 euros, es a dir, un 7'9% , la majoria de municipis segons el estudi esmentats dediquen més d'un 10%. (veure estudi citat pàgina 3).

Tots els que es dediquen a la política, i al servei públic com a tècnics saben que és en els pressupostos on es reflecteixen realment les prioritats de un govern estatal, nacional o local independentment de les manifestacions i retòrica política. En aquest sentit el CEV amb les dades analitzades, es pregunta,,: Es pot afirmar que la política cultural no és una prioritat per l'equip de govern municipal actual. Nosaltres creiem que sí.

⁵ Veure. *Les polítiques locals de cultura dels municipis de la província de Barcelona. Resum executiu* 2009. http://www.diba.cat/c/document_library/get_file?uuid=0e0d1734-e996-4040-bd12-aa87bfc595ed&groupId=326398

Al·legacions

- Modificar l'apartat de l'apartat 3.4 *Pressupostos* pàgina 25 amb una redacció més intel·ligible, i amb un el desglossament per partides de la despesa. En la mateixa línia modificar la valoració de la comparació que es fa sobre la despesa en cultura atès que es manifestament més baixa de la mitjana de la franja 5.000-20.000 habitants 5'6% Ajuntament de Vilassar de Mar, contra 6'5 mitjana dels ajuntaments, així com la despesa per habitant 52'9 Vilassar de mar contra 66'9 la mitjan del municipis, segons dades del CERC⁶.

8. Sobre els equipaments culturals

Per les raons ja explicades de manca de temps per realitzar un examen a fons d'aquest capítol del document un dels més importants del text, però és pràcticament impossible fer una anàlisi aprofundida de 38 pàgines farcides de dades, informacions i valoracions. Per tant en la mateixa forma que hem fet alguns dels apartats anteriors ens limitarem a donar pinzellades i la nostra opinió sobre alguns aspectes del text.

Creiem força encertat els dos quadros classificatoris de les pàgines 30 i 32, i el mapa geogràfic de localització dels equipaments. Tot i que es difícilment explicable que no s'hagi detectat l'equipament de la col·lecció-privada especialitzada en joguines que ocupa tot un edifici d'un cos al c/ del Rosari (o del Roser), propietat de la família Jubany Casanovas (cal Tit), que obre de forma aleatòria, però que seria susceptible de convertir-se, per poc pressupost prèvia negociació amb la família en una Col·lecció- Museogràfica especialitzada que enriquiria el panorama museístic de la nostra vila.

Sobre el redactat a l'apartat *Espais patrimonials i museístics*, en canvi, trobem manifestament insuficient el text.

Una primera objecció, no entenem com en el text i en les diferents fitxes dels equipaments museístics de titularitat municipal es continua denominant-los com a Museus: "Museu de la Marina", "Museu Enric Monjo", i la "Casa-Museu de Carme Rovira". Si administrativament des de fa un temps ja no ho són, i han passat a ser Col·leccions com reconeixent els mateixos redactors del text en un altre lloc del document quan proposen que l'equip de govern demani al Departament de Cultura, perquè es continua denominant-los així?. Al nostre entendre aquesta denominació es falta a la veritat i es "confon el personal".

Per altra part, tot i que les fitxes estan mol ben fetes i de forma sintètica s'explica en un llenguatge asèptic la situació i les mancances i en l'apartat de propostes la majoria en la bona direcció, trobem que l'anàlisi és insuficient. No s'explica en cap moment la història de com s'ha arribat a aquesta situació. Nosaltres sí que ho diem, la política museística, en relació als dos antics Museus, l'actual Col·lecció de la Marina, la Col·lecció Enric Monjo, és la història d'un fracàs clamorós dels diversos governs municipals de Vilassar de Mar, que també afecta

⁶Veure: document citat *Les polítiques locals de cultura dels municipis de la província de Barcelona. Resum executiu* 2009.

les forces polítiques de l'oposició per omissió, atès que la seva obligació és controlar el que fa l'executiu. No és comprensible per un ciutadà vilassarenc de base entendre com s'ha arribat aquesta situació de deixadesa en la gestió, les ara descobertes mancances infraestructurals, la manca de control del personal, del seu funcionament. Des del CEV ens preguntem, que es feia realment en aquests equipaments, com ha pogut ser, que per exemple que després els seus 23 anys de funcionament (antic Museu de la Marina), quins materials estan dipositats, encara no disposa d'un catàleg de les obres que s'exposen i el que és més greu de les donacions fetes per les famílies vilassarenques descendents dels mestres d'aixa, capitans i pilots que donaren un seguit d'objectes i documents en el ben entès que ho feien a una administració pública que garantia la seva conservació i exposició a les generacions futures. L'ajuntament, l'equip de govern i l'oposició hauria de demanar perdó. De la mateixa manera que és sorprenent, també, que els referits espais museístics, en el temps de les noves tecnologies, no disposessin de pàgina web, de material gràfic i de tipologies del públic visitant, de plans de captació de nous públics, de ... Vist tot aquest desgavell no és estrany que el Departament de Cultura de la Generalitat hagi rebaixat de categoria aquest espais museístics. I diguem-ho, a més de la responsabilitat dels anteriors governs municipals una part molt important de responsabilitat la té l'actual equip de govern i la força de govern que el sustenta atès que governa amb majoria absoluta des de fa vuit anys i a permès per tant que la situació dels espais museístics es deteriorés fins aquests extrems. Entre altres coses per la seva política erràtica en l'àmbit de la cultura, i la manca de direcció i la concepció prioritari de la política cultural com ja hem manifestat en altre apartat d'aquest document. Perquè cal recordar que en aquesta legislatura ja es va fer una reorganització dels espais museístics de titularitat municipal en la qual es feren uns nomenaments i redistribució de funcions. Ens preguntem, com es que no es van detectar en aquell moment el problema de tot tipus que després han esclatat? Per no mencionar la responsabilitat de l'actual equip municipal quan va esclatar el problema amb el Departament de Cultura de la Generalitat, pel que respecta la nul·la comunicació de l'afer als ciutadans vilassarencs. Encara es l'hora que la Regidora de Cultura o qui sigui de l'equip de govern expliqui tot l'afer: perquè s'han tancat els Museus, perquè se'ls ha rebaixat de categoria, què és el que pensa fer l'equip de govern a l'efecte. Què s'està fent al seu interior, quin es el seu futur, a qui s'ha encarregat fa els projectes museístics, el pressupost que es dediqui els terminis d'execució de les obres, qui i que fa l'empresa Stoa, la data de reobertura si es que es reobren ...

Una política comunicativa nefasta, si és que es pot dir comunicació, i que es correspon a la concepció que sobre el tema té l'equip de govern municipal en la línia que més amunt hem expressat.

És fort que les entitats i els ciutadans vilassarenc ens haguem assabentat de l'existència d'un document Stoa Museu Enric Monjo Pla Museològic (c2014a.), Stoa, Museu Enric Monjo. Guió Executiu (c2014b) per aquest esborrany (nota peu de pàgina 75). Que lluny del que proposen els redactors sobre *participació ciutadana i apropiació cultural*.

Altres aspectes que sorprèn és que el document no mencioni en cap moment d'inexistència crònica d'una política de patrimoni municipal. S'hauria de fer esment en algun apartat del document de la deixadesa del municipi en aquesta qüestió. A diferència d'altres municipis de la comarca (Vilassar de Dalt, Cabrils), Vilassar de Mar no conserva per deixadesa dels diversos governs, i especialment de l'actual cap vestigi del seu ric passat industrial, de la seva important indústria tèxtil que va mantenir de sis fàbriques alguna de les quals com a mínim i

mereixia haver passat a ser patrimoni dels vilassarencs si hagués hagut sensibilitat sobre aquesta qüestió pels responsables polítics del municipi.

Com tampoc es faci referència en aquest, apartat de l'esberrany (tot i que ho fa tímidament en la pàgina 78 apartat 5.4. a) la conservació i rehabilitació de l'edifici de l'antiga escola nàutica coneguda com "can Monjo", el Col·legi Nàutic i Mercantil que va tenir un paper clau en la formació de tants pilots i comerciants, i indirectament en la marina de vela tant important per l'economia de moltes de les famílies i la societat vilassarenca de finals del segle XIX i principis de XX. Aquest edifici que és de propietat municipal dedicat a usos administratius presenta avui exteriorment, si més no, un aspecte lamentable. Sorpren que en el Pla d'Equipaments ni se'l mencioni quan per la seva història hauria de ser un actiu en el patrimoni vilassarenc susceptible d'acollir activitats relacionades d'alguna forma amb el seu passat.

Tot i de forma ràpida, com entitat associativa que som amb problemes infraestructurals, també volem entrar en l'apartat *Espais de suport les entitats*, especialment l'equipament *Hotel d'Entitats*, del qual els redactors del Pla presenten una fitxa molt completa d'un equipament creat el 2011, en la qual en un dels seus apartats es descriuen les seves característiques, les entitats que l'usen etc. Així les mancances tècniques i d'equipament que després es remarquen el text adjunt.

El que sorprèn el CEV és la poca importància que es dona en text al tema del suport a les entitats. Clar, que ho hem afirmat anteriorment aquest Pla té un defecte greu d'origen en el seu disseny i realització. S'ha redactat per tècnics de l'administració i no s'ha comptat amb les associacions i les seves necessitats. Si s'hagués plantejat com un procés de participació administració-entitats, aquestes haguessin pogut expressar les seves necessitats infraestructurals, econòmiques i de funcionament. I els tècnics en tindrien elements per saber si l'actual situació en aquest camp a Vilassar de Mar, necessita canvis, i en conseqüència proposar solucions per cobrir-les (siguin equipaments globals, espais específics en funció de la tipologia i el tipus d'activitats que desenvolupen les entitats. És clar, per tant, que amb aquest defecte d'origen no és pot demanar als redactors del Pla que formulin propostes en l'àmbit de suport a les entitats si no coneixen les seves necessitats. D'aquí que únicament es dediquin dues pàgines a la qüestió. La creació de l'Hotel d'Entitats va ser un gran avanç, però les necessitats de les entitats en aquest camp no s'acaba amb aquest equipament.

Però, com hem comentat amb una Regidoria de Cultura allunyada de les necessitats de les entitats i associacions culturals del municipi i al·lèrgica a la participació de les mateixes en la construcció de la política cultural local com pot conèixer i copsar les mancances en aquest camp. Conseqüència d'aquest allunyament, creu que amb un equipament com l'Hotel d'Entitats ja té solucionat el problema, per tant cobert l'expedient. Res més lluny de la realitat.

Al·legacions

- Incloure i fer esment d'alguna manera en l'apartat 4. *Equipaments Culturals*, pàgina 30, 31 i 32 la Col·lecció- Museu privada especialitzada en joguets que ocupa tot un edifici d'un cos al c/ del Rosari (o del Roser), propietat de la família Jubany Casanovas, pel que sembla no dictada pels serveis municipals, com possible actiu futur patrimonial de la vila.

- Incloure i fer esment en l'apartat 4. *Equipaments Culturals*, pàgina 30, 31 i 32 de l'edifici de l'edifici de la antiga escola nàutica coneguda com "can Monjo", el Col·legi Nàutic de titularitat municipal. Proposar la seva rehabilitació i recuperació com equipament cultural amb nou ús en relacionat amb la seva història (annex de la Col·lecció de la Marina?).
- Incloure en l'apartat 4. *Equipaments Culturals*, un paràgraf que posi de relleu de la inexistència crònica d'una política de patrimoni municipal, (no queda cap vestigi arquitectònic del ric passat industrial de la vila, de la seva important industrial tèxtil que va mantenir de sis fàbriques alguna de les quals com a mínim i mereixia haver passat a ser patrimoni dels vilassarenc si hagués hagut sensibilitat sobre aquesta qüestió pel responsables polítics del municipi.
- 21. Incloure en l'apartat 4.4. *Equipaments Culturals*, i vida cultural a Vilassar pàg. 67 un paràgraf crític sobre la inexistència de patrimoni arquitectònic en la línia de l'al·legació anterior.
- 22. Incloure el apartat en l'apartat *Espais patrimonials i museístics* pàgina 33 i següents un paràgraf crític sobre l'evolució històrica i que descriu les causes de la situació actual dels dos espais museístics emblemàtics del vila que ha comportat el seu tancament i la pèrdua de categoria. Quines són les causes aquesta situació.
- 23. En la mateixa línia incloure l'apartat *Propostes*. Subapartat desenvolupament museogràfic del Museu Municipal pàgina 75 i un paràgraf crític sobre l'evolució històrica en la línia de l'al·legació anterior.
- 24. Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents un apartat on es proposi la realització d'un Pla de comunicació adreçada a la ciutadania vilassarenca sobre tot l'afer dels Museus que expliqui de forma detallada els fets, el que es pensa fer, amb quin pressupost, amb quin termini, qui ho portarà a termini, qui es Stoa etc. Per remeiar la desorientació de la ciutadania sobre la qüestió.

9. Altres qüestions analitzades

Per causa del reduït termini de presentació d'al·legacions el CEV no ha pogut examinar més a fons altres apartats del document, tant pel que fa altres equipaments culturals (escènics, arxivístics, formatius, etc.) des de la perspectiva infraestructural com dels aspectes de gestió i de recursos humans que es descriuen en el text, així com analitzar a fons i les propostes de futur que fan els redactors, i entra també a fons en els annexos referents a dades comparatives amb altres municipis referents a territori, població, socieconomia, pressupostos, associacionisme, biblioteques comunicació i crèdits. Per tant s'ha fet un a lectura superficial dels aspectes al nostre entendre més rellevants. i als efectes de presentació d'al·legacions i propostes s'han introduït en els apartats temàtics corresponents. En aquest apartat únicament afegim les al·legacions que no ha estat possible encabir en la resta d'apartats.

Al·legacions

- 25. Incloure en l'apartat *Participació ciutadana i apropiació cultural* pàgina 69 un la realització d'un Pla de Promoció de l'Associacionisme de Vilassar de Mar (que naturalment de comportar un procés de participació) en línia del manifesta en la al·legació nº2.
- 26. Incloure en l'apartat *Propostes* pàgina 71 i següents la proposta que la Regidoria de Cultura faci públics la despesa econòmica en el suport a les entitats (convenis i subvencions) el llistat de les associacions que es beneficien, la mitjan dels convenis i la mitjana de las subvencions així com els criteris tècnics amb que es basa el seu atorgament, així com els projectes denegats i el perquè.
- Incloure en l'apartat 5, *Associacionisme de l'Annex 1. Indicadors demogràfic, socials, i culturals etc.* pàgines 102 i 103. el Centre d'Estudis Vilassarencs entitat atès que es una entitat plenament legalitzada pel Departament de Justícia de la Generalitat des de l'any 2006.

Centre d'Estudis Vilassarencs

Vilassar de Mar, 11 de desembre de 2014